

Formanden:

Jeg forstod, det var et spørgsmål til hr. Bendt Bendtsen efter reglerne om, at man skal rette det til den tidligere ordfører, men jeg kan ikke se andet, end at vi nu går videre i ordførerrækken til fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Som det også fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, så var der i august 1996 en verdenskonference vedrørende seksuel udnyttelse af børn i Stockholm, og under konferencen kom der fokus på begrebet sexturisme, og fokus på det her problem er i sig selv utrolig vigtigt.

Derfor er det også vigtigt, at der er så mange fra pressen her i dag, for hvis vi bliver ved med hele tiden at sikre, at der er oplysning og fokus på problemet, så kan det jo være, at de mænd, der synes, at det overhovedet kan have nogen som helst interesse, kan begynde at genoverveje, hvad det egentlig er, de overvejer, når de tager på ture.

Og som justitsministeren også oplyste, er der jo her i løbet af de sidste par år taget utrolig mange forskellige initiativer på det internationale område, der rent faktisk har sat skub i udviklingen.

Og formålet med Venstres og De Konservatives forslag er – og jeg har meget svært ved at finde ud af, hvad det i virkeligheden er, Venstre og De Konservative ønsker, men så vidt jeg kan forstå, er det et relativt lille, snævert område, ganske få lande, vi har kun hørt om ét land, der er omfattet, eller som muligvis ikke har tilstrækkeligt med straffebestemmelser, for så vidt angår seksuel udnyttelse af børn, og som Venstre og De Konservative så også fremhæver eksplicit i beslutningsforslaget – derfor, at det, selv om det ikke er strafbart i det pågældende land, altså skal være strafbart her i Danmark.

Jeg vil godt understrege, at vi ønsker i SF, at man skal kunne straffe for sexmisbrug af børn, også hvis det sker i et andet land, fordi det blotte forhold, at det kan lade sig gøre, kan have en utrolig præventiv virkning, men om det er nødvendigt at bryde med princippet om dobbelt strafbarhed, finder vi altså bør undersøges nøje – end det, som Venstre og De Konservative her har lagt op til med det forarbejde, som de har gjort til det her beslutningsforslag.

Vi har derfor fra SF's side tænkt os at bruge udvalgsarbejdet til rent faktisk at få afdækket: Hvad er konsekvenserne af det her beslutningsforslag? Hvad er det for lande? Vil det også få

konsekvenser for lande, der i øvrigt har strafbelagt spørgsmålet om seksuelt misbrug af børn? Det centrale er jo, at vi fra dansk side skal vise vores foragt over for den udnyttelse af børn, der sker på det seksuelle område.

Og vi så også gerne i SF, at man gik skridtet videre og også så på spørgsmålet om børnearbejde; at man også fra Venstres og De Konservatives side i lige så høj grad var ophidset over den udnyttelse af meget, meget grov karakter af børn på arbejdspladserne rundt omkring i de øvrige lande. Det ville være rart, hvis man også kunne se det samme engagement her.

Venstre og De Konservative har taget en lille del af udnyttelsen af børn op, og det skal de ikke have utak for. Men jeg vil sige, at jeg var noget forundret over hr. Bent Bendtsens ordførertale, og det virkede på mig, som om forslagsstillerne alene er kommet i salen med det her for at profilere de pågældende partier, og det er ikke på den måde, vi fra SF's side ønsker det her alvorlige problem løst.

Vi skal under ingen omstændigheder bruge debatten her i dag til at grave grøfter. Det, det handler om, er, at vi i enighed her i Folketinget skal nå frem til en beslutning om, hvordan vi bedst og rigtigst får løst det her problem.

Bjørn Elmquist (RV):

Jamen jeg vil også undlade at gå ind i spørgsmålet om seksualforbrydelser mod børn i substansen, for det mener jeg, at Folketinget i den grad er enigt om, så det vil stort set være spild af tid at tale om det.

Men jeg vil meget hellere tage fat i det forslag til folketingsbeslutning, der ligger her, for jeg synes, det er et meget dårligt gennearbejdet – det er ikke en gang gennearbejdet – beslutningsforslag. Det er det, man kunne kalde et skøjteforslag, fordi det skøjter hen over problemerne.

Det eneste land, vi indtil nu har kunnet få at vide, der eventuelt kunne komme på tale, er Nepal. Mon ikke mange har den samme erindring som jeg om, at der for nylig har stået noget i pressen om en dansk læge, der var bosiddende i Nepal og var mistænkt for at have seksuel omgængelse med børn? Han blev indkaldt til forhør hos politiet og, så vidt jeg erindrer, også tilbageholdt, indtil man fandt ud af, hvad der fandtes af beviser. Så hvem tør stå op på denne talerstol her og nu og sige, at Nepal ikke har en lovgivning, der forbyder seksuelle overgreb på børn? Ikke engang forslagsstillerne